

SAMENVATTING

104013 Geschil over toekenning mobiliteitspremie BVE

Werknemer maakt aanspraak op toekenning van een mobiliteitspremie op basis van het Sociaal Plan van de instelling. Werknemer stelt dat hij één van de eerste werknemers was die heeft aangegeven de mobiliteitspremie aan te gaan vragen. Hij vindt het onbegrijpelijk dat zijn aanvraag is afgewezen en dat er collega's uit andere branches zijn die de premie wel toegekend hebben gekregen.

De behandeling van de aanvragen van de werknemers om toekenning van een mobiliteitspremie heeft plaatsgevonden op volgorde van binnenkomst bij de herplaatsingscommissie. Deze werkwijze is niet onredelijk. Toen het verzoek van werknemer werd behandeld was de streefformatie reeds bereikt, zodat een eventueel vertrek van hem niet zou bijdragen aan het bereiken van deze formatie. Om deze reden heeft de herplaatsingscommissie op juiste gronden het verzoek van werknemer niet gehonoreerd.

Daarbij is het zo dat werknemer na de afwijzing zijn sollicitaties heeft stopgezet en nog tot 1 maart 2009 bij de werkgever werkzaam is geweest en dat zijn ontslagneming buiten de werking van het Sociaal Plan valt. Niet is gebleken dat de werkgever in afwijking van het Sociaal Plan een toezegging of voorstel heeft gedaan zou hebben gedaan.

De werkgever heeft geen onjuiste toepassing aan het Sociaal Plan gegeven.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A

en

het College van Bestuur van het ROC D, gevestigd te E, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift met bijlagen van 14 december 2008, ingekomen op 18 december 2008 en aangevuld bij brief van 12 januari 2009, heeft A aan de Commissie een geschil voorgelegd met betrekking tot de weigering van de werkgever d.d. 7 november 2008 om hem een mobiliteitspremie op grond van het geldende Sociaal Plan D Inburgeringsactiviteiten (branches Toeleiding, Inburgering en Centrale Staf), verder te noemen: het Sociaal Plan) toe te kennen.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, gedateerd 5 maart 2009 en aangevuld bij brief met bijlagen d.d. 23 maart 2009.

De mondelinge behandeling vond plaats op 7 april 2009.

A is niet ter zitting verschenen maar heeft zich laten vertegenwoordigen door E, zijn broer.

De werkgever werd vertegenwoordigd door mr. F, juridisch medewerker.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

2. DE FEITEN

A is van 1 januari 2000 tot 1 maart 2009 als BVE docent werkzaam geweest bij de branche Toeleiding van het ROC D in een vast dienstverband met een betrekkingssomvang van 0,9160 FTE.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE.

In verband met ontwikkelingen op de educatiemarkt, zoals een teruglopend aantal nieuwkomers, toenemende concurrentie en teruglopende educatiesubsidies, gekoppeld aan interne organisatieproblematiek is de werkgever geconfronteerd met financiële problemen c.q. formatietekorten. Dit heeft geleid tot een in 2007 in gang gezette reorganisatie. In het kader van deze reorganisatie heeft de werkgever in overeenstemming met de vakcentrales een Sociaal Plan opgesteld. Dit Sociaal Plan geldt louter voor de branches Toeleiding, Inburgering en Centrale Staf en behelst maatregelen gericht op bevordering van de interne en externe mobiliteit van de werknemers teneinde het formatietekort terug te brengen.

Het Sociaal Plan kent drie fases, namelijk een aanloopfase (die loopt van november 2007 tot en met 31 december 2007), een eerste fase (die loopt van november 2007 tot 1 mei 2008) en een tweede fase (die loopt van 1 mei 2008 tot 1 augustus 2008).

Tijdens de eerste fase, die gekenmerkt werd door vrijwilligheid, gold als één van de maatregelen in het Sociaal Plan de mogelijkheid tot toekenning van een mobiliteitspremie aan werknemers die zelfstandig een dienstverband elders vinden (artikel 2.7.2 lid 3 Sociaal Plan).

Op 6 maart 2008 heeft de branchedirecteur van de branche Toeleiding verklaard dat bij ontslag van A diens formatieplaats zou vervallen dan wel dat de openvallende formatieplaats beschikbaar zou worden gesteld aan een medewerker van Inburgering, Toeleiding of Centrale Staf.

In verband met zijn voorgenomen ontslag, heeft A bij emailbericht van 7 maart 2008 aan zijn branchedirecteur verzocht om toekenning van een mobiliteitspremie op grond van het Sociaal Plan. Bij brief van 9 april 2008 heeft de op grond van het Sociaal Plan ingestelde herplaatsingscommissie namens de werkgever het verzoek van A afgewezen en medegedeeld dat de gevraagde mobiliteitspremie niet zou worden toegekend. Bij schrijven van 13 april 2008 heeft A tegen de afwijzing bezwaar ingediend bij de interne geschillencommissie van de werkgever. De interne commissie heeft in haar advies aan de werkgever d.d. 13 oktober 2008 geoordeeld dat A zich ten onterecht op het standpunt stelde dat hij voldeed aan de voorwaarden tot toekenning van een mobiliteitspremie. De interne commissie overwoog dat het vertrek van A, als medewerker van de branche Toeleiding, geen oplossing (meer) bood voor de in het Sociaal Plan aangegeven problematiek van de branches Inburgering, Toeleiding of de Centrale Staf.

Per brief van 7 november 2008 heeft de werkgever A medegedeeld het advies van de interne geschillencommissie over te nemen en zijn bezwaar ongegrond te verklaren.

Hierop heeft A het onderhavige verzoek bij de Commissie ingediend.

Met ingang van 1 maart 2009 verblijft A in B alwaar hij een eigen bedrijf is gestart.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat het Sociaal Plan is bedoeld voor werknemers van de branches Toeleiding en Inburgering zodat deze werknemers bij voorrang gebruik moeten kunnen maken van het Sociaal Plan. Nadat het Sociaal Plan was opgesteld, was A één van de eerste werknemers die heeft aangegeven van de daarin genoemde mogelijkheid om een mobiliteitspremie aan te vragen gebruik te willen maken. Reeds op 30 november 2007 heeft hij een gesprek gehad met het Loopbaancentrum. Nadien heeft hij meerdere malen navraag gedaan over de stand van zaken met betrekking tot het indienen van het aanvraagformulier. In januari 2008 heeft A van zijn branchedirecteur gehoord dat hij bij de veertig werknemers behoorde die in aanmerking zouden komen voor de mobiliteitspremie. A vindt het dan ook onbegrijpelijk dat hij vervolgens eerst per brief van 9 april 2008 heeft vernomen dat zijn verzoek was afgewezen. Hij begrijpt voorts niet waarom er collega's van andere branches zijn aan wie wel een mobiliteitspremie is toegekend. De hierdoor ontstane ongelijkheid lijkt A ongewenst. Gezien de afwijzing heeft A de in de betreffende periode lopende sollicitaties moeten afzeggen. Ten slotte

voert A aan dat het Sociaal Plan pas op 15 april 2008 is stopgezet en dat zijn voordien ingediende verzoek, had moeten worden toegewezen.

De werkgever voert aan dat de stelling van A, dat eenieder die werkzaam is bij Toeleiding in aanmerking komt voor vertrekbevorderende maatregelen, onjuist is. De voorwaarde om in aanmerking te komen voor een vertrekbevorderende maatregel is dat men een bijdrage levert aan het bereiken van de streefformatie. De herplaatsingscommissie, die de aanvragen van vertrekbevorderende maatregelen heeft beoordeeld, heeft de aanvragen op volgorde van binnenkomst behandeld. Voorts was van belang of de aanvraag op het moment van behandeling door de herplaatsingscommissie een bijdrage leverde aan het bereiken van de streefformatie. Omstreeks 10 maart 2008 bleek dat de streefformatie was bereikt. Vanaf die datum konden aanvragen voor vertrekbevorderende maatregelen derhalve niet meer bijdragen aan het behalen van de doelstellingen van het Sociaal Plan. Op het moment dat de aanvraagformulier van A op 20 maart 2008 bij de herplaatsingscommissie binnenkwam, was de streefformatie al behaald. Derhalve voldoet hij niet aan de voorwaarde zoals gesteld in het Sociaal Plan. A had voordien geen nog geen formele aanvraag ingediend, hetgeen ook blijkt uit zijn emailbericht aan de branchedirecteur Toeleiding d.d. 7 maart 2008 waarin hij stelt dat “de kogel door de kerk is” en dat hij, onder voorwaarde dat hij de mobiliteitspremie toegewezen krijgt, zijn ontslag indient en verzoekt om hem het aanvraagformulier te doen toekomen. Het was A bekend dat hij het formele aanvraagformulier eerst zou ontvangen na indienen van zijn ontslagbrief. Ten slotte is het juist dat er werknemers uit andere branches zijn geweest die wel aanspraak hebben kunnen maken op een vertrekbevorderende maatregel, doch deze voldeden aan het in het Sociaal Plan gestelde voorwaarden. Van ongelijkheid is zodoende geen sprake, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

De instelling is aangesloten bij deze Commissie. De werkgever heeft in artikel 2.12 van het Sociaal Plan aangegeven dat elk personeelslid dat rechtstreeks in zijn belang is getroffen, beroep in kan stellen tegen beslissingen die in het kader van het Sociaal Plan zijn genomen. Omdat het geschil de goede verstandhouding tussen partijen kan schaden en onder toepassing van artikel 2.12 van het Sociaal Plan in goed overleg tussen partijen aan de Commissie is voorgelegd, is de Commissie op grond van artikel N-7 van de CAO-BVE bevoegd van het geschil kennis te nemen en is A ontvankelijk in zijn verzoek.

Het geschil

De Commissie stelt vast dat A gedurende de looptijd van het Sociaal Plan werkzaam was voor de branche Toeleiding en dat het Sociaal Plan derhalve op hem van toepassing was. Het Sociaal Plan bevat in paragraaf 2.7 ‘Eerste fase (november 2007 tot 1 mei 2008)’ de maatregelen waarmee gepoogd zal worden de noodzakelijke formatievermindering te realiseren. Artikel 2.7.2 lid 3 (Externe mobiliteit) bepaalt dat personeelsleden die zelfstandig een dienstverband buiten de werkgever vinden, een mobiliteitspremie ontvangen. In de aanhef van paragraaf 2.7 is opgenomen dat mobiliteitsbevorderende maatregelen van kracht zijn voor zover het (vertrek) een bijdrage levert aan het bereiken van de streefformatie en geen bedreiging vormt voor de continuïteit van de bedrijfsvoering. Voorts staat in de genoemde aanhef dat maatregelen die zullen leiden tot het vertrek van een medewerker waardoor een (specialistische) vacature ontstaat, die niet vanuit de branches Toeleiding, Inburgering of de Centrale Staf kan worden vervuld, niet zullen worden toegepast.

De Commissie dient derhalve te beoordelen of het eventuele vertrek van A zou hebben bijgedragen aan het bereiken van de streefformatie en of zijn vertrek niet zou hebben geleid tot het ontstaan van

een (specialistische) vacature die niet kon worden ingevuld vanuit de branches Toeleiding, Inburgering of de Centrale Staf.

Op grond van de overgelegde stukken en het ter zitting verhandelde is de Commissie gebleken dat de behandeling van de aanvragen van de werknemers om toekenning van een mobiliteitspremie heeft plaatsgevonden op volgorde van binnenkomst bij de herplaatsingscommissie. De Commissie acht deze werkwijze niet onredelijk, zij het dat de werkgever er goed aan had gedaan om deze werkwijze op een eerder tijdstip aan alle medewerkers kenbaar te maken. Toen het verzoek van A werd behandeld, was de streefformatie reeds bereikt, zodat een eventueel vertrek van A niet zou bijdragen aan het bereiken van deze formatie. Om deze reden heeft de herplaatsingscommissie op juiste gronden het verzoek van A niet gehonoreerd. Hoewel A reeds in november 2007 had aangegeven in aanmerking te willen komen voor de mobiliteitspremie, is de formele aanvraag pas na 7 maart 2008 in werking gezet, nadat A per email bericht had aangekondigd ontslag te zullen nemen. De formele aanvraag is eerst nadien ingediend. Deze procedure is blijkens de overgelegde stukken meerdere malen uiteengezet aan A.

De Commissie overweegt voorts dat A na de afwijzing van zijn verzoek zijn sollicitaties heeft stopgezet en nog tot 1 maart 2009 bij de werkgever werkzaam is geweest. De ontslagneming tegen 1 maart 2009 valt buiten de werkingssfeer van het Sociaal Plan. Bovendien is niet voldaan aan de in het Sociaal Plan opgenomen voorwaarde dat mobiliteitsbevorderende maatregelen alleen van toepassing zijn indien het vertrek van de medewerker een bijdrage levert aan het bereiken van de streefformatie.

Ten slotte is de Commissie niet gebleken dat de werkgever A een toezegging of voorstel heeft gedaan in afwijking van de geldende schriftelijke regeling in het Sociaal Plan.

Omdat het vertrek van A niet meer zou kunnen bijdragen aan het terugdringen van de boventaligheid omdat de streefformatie reeds was bereikt en aangezien er geen sprake was van enige onvoorwaardelijke toezegging van de werkgever aan A over het toekennen van de mobiliteitspremie, oordeelt de Commissie dat de werkgever geen onjuiste toepassing aan het Sociaal Plan heeft gegeven.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie dat de werkgever het Sociaal Plan D niet onjuist heeft toegepast door het verzoek van A om toekenning van een mobiliteitspremie te weigeren.

Aldus gedaan te Utrecht op 25 mei 2009 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter,
mr. G.J. Wubs-Postma en L. Murray, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris